

Het boek Daniël - Honderdvijfenzeventig

De Verheerlijkte Christus: Profetische Parallellen in Daniël en Openbaring

Jeff Pippenger

2024-04-05

Het visioen van Christus in Daniël hoofdstuk tien is hetzelfde visioen dat Johannes in de Openbaring zag. Het was het „marah”-visioen, dat de vrouwelijke uitdrukking is van het „mareh”-visioen van Christus’ verschijning. „Mareh” is het visioen van de tweeduizend driehonderd jaren, en de primaire betekenis ervan is „verschijning”. De „verschijning” van Christus, zowel aan Daniël als aan Johannes, bestond in beide gevallen uit visioenen van de verheerlijkte Christus.

En op de vierentwintigste dag van de eerste maand, toen ik mij bevond aan de oever van de grote rivier, namelijk de Hiddekel, sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een man, met linnen bekleed, wiens lenden omgord waren met fijn goud van Ufaz. Ook was zijn lichaam als turkoois, en zijn gezicht als de verschijning van de bliksem, en zijn ogen als vurige fakkels, en zijn armen en zijn voeten als de glans van gepolijst koper, en de klank van zijn woorden als het geluid van een menigte. Daniël 10:4–6.

Het woord „mareh”, dat „verschijning” betekent, wordt in de passage vertaald als „de verschijning van de bliksem”. Het woord wordt viermaal gebruikt in hoofdstuk tien, en tweemaal wordt het vertaald als „visioen”, en tweemaal als „verschijning”. Het wordt nog drie andere keren gebruikt in zijn vrouwelijke vorm. Het woord „marah” is de vrouwelijke uitdrukking van het „verschijnings”-visioen. Het wordt omschreven als „een spiegel”, en het is een „causatief” bijwoord dat iets doet gebeuren wanneer het wordt gezien.

Een causatief bijwoord is afgeleid van een bijvoeglijk naamwoord dat iets doet gebeuren of een uitwerking teweegbrengt. In taal en grammatica verwijst het vaak naar werkwoorden of constructies die de gedachte uitdrukken dat iemand of iets ertoe wordt gebracht een handeling te verrichten of een toestand te ondergaan.

Bijvoorbeeld, in de zin „Zij deed hem lachen” is het werkwoord „deed” causatief, omdat het aangeeft dat het onderwerp (zij) het voorwerp (hem) ertoe bracht de handeling (lachen) te verrichten.

‘Ik heb mijn auto laten repareren.’ (In deze zin heeft het onderwerp ‘ik’ iemand anders ertoe gebracht de handeling van het repareren van de auto uit te voeren.)

„Zij liet haar studenten voor het examen studeren.” (Hier bracht het onderwerp „zij” haar studenten ertoe de handeling van het studeren voor het examen te verrichten.)

„Hij liet zijn haar knippen.” (In dit geval heeft het onderwerp „Hij” iemand anders ertoe gebracht de handeling van het knippen van zijn haar uit te voeren.)

„Het bedrijf liet het gebouw renoveren.” (In deze zin zorgde het bedrijf ervoor dat iemand anders de handeling van het renoveren van het gebouw uitvoerde.)

“We zullen de kinderen ertoe brengen met de huishoudelijke taken te helpen.” (Hier is het onderwerp “Wij” van plan de kinderen ertoe te brengen deel te nemen aan de handeling van het helpen met de huishoudelijke taken.) In elk van deze voorbeelden geven de causatieve werkwoorden (had, made, got, get) aan dat het onderwerp iemand anders ertoe brengt de handeling uit te voeren die door het hoofdwerkwoord wordt aangeduid (repaired, study, cut, renovated, help).

Het „mareh”-visioen van de verschijning, wanneer het in de vrouwelijke vorm „marah” wordt uitgedrukt en omschreven als „een spiegel”, duidt erop dat het visioen van de verheerlijkte Christus wordt gereproduceerd in hen die het visioen aanschouwen. Toen Daniël de „verschijning” van Christus als bliksem zag, vluchtte een bepaalde groep personen in vrees weg, maar bij Daniël bracht dit een wonderbaarlijke verandering in hem teweeg.

En ik, Daniël, zag alleen het gezicht; want de mannen die bij mij waren, zagen het gezicht niet; maar een grote siddering viel op hen, zodat zij vluchtten om zich te verbergen. Daarom bleef ik alleen over, en zag dit grote gezicht, en er bleef geen kracht in mij over; want mijn schoonheid werd in mij verkeerd tot verderf, en ik behield geen kracht. Daniël 10:7, 8.

De waarheid wordt voorgesteld door het Hebreeuwse woord „waarheid”, dat wordt gevormd door de eerste, de dertiende en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet. De eerste letter en de laatste letter zijn voor Christus altijd dezelfde, aangezien Alpha en Omega altijd het einde met het begin vertegenwoordigt. De middelste of dertiende letter vertegenwoordigt opstand. Daniël verklaart: „Ik, Daniël, alleen zag het visioen”, maar de mannen die bij Daniël waren, die in opstand leefden, „zagen het visioen niet”. Daarom zag Daniël „alleen” „het grote visioen”. Aan het begin en aan het einde zag Daniël alleen het visioen, en de tweede verwijzing bracht bij hen die vluchtten hun opstand aan het licht. Daniël vertegenwoordigt Gods volk in de laatste dagen, dat door het proces van het aanschouwen van Zijn beeld wordt veranderd naar het beeld van Christus. Wij moeten zien op het visioen van de „spiegel”.

‘Wij moeten kennis van God hebben door levende ervaring. Indien wij voortgaan om de HEERE te kennen, zullen wij weten dat Zijn opgang vaststaat als de dageraad. Christus roept ons op vervuld te worden met al de volheid Gods. Dan kunnen wij de volmaaktheid van de christelijke godsdienst waarachtig vertegenwoordigen. “Wie gedronken zal hebben van het water dat Ik hem geven zal,” verklaart de Heiland, “zal in eeuwigheid geen dorst hebben; maar het water dat Ik hem geven zal, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.” Christus wil dat wij met Hem medewerkers zijn. Wanneer wij van onszelf geledigd zijn, zal Hij ons Zijn genade geven om aan anderen mee te delen. De twee olijftakken, die door de twee gouden buizen de gouden olie uit zichzelf doen uitvloeien, zullen de gereinigde vaten stellig voorzien van licht en vertroosting en hoop en liefde voor hen die in nood zijn. Wij moeten God meer geven dan een wisselvallige dienst. Maar wij kunnen dit alleen doen door van Jezus te leren en Zijn zachtmoedigheid en nederigheid van hart te koesteren. Laat ons ons in God verbergen. Laat ons vertrouwen in Hem hebben. Laat ons in Christus blijven. Dan worden wij allen, “met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des

Heeren als in een spiegel aanschouwende, veranderd naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid,”—van karakter tot karakter. God verwacht geen onmogelijkheden van u of van mij. Door Hem te aanschouwen kunnen wij naar Zijn beeld veranderd worden.’ Signs of the Times, 25 april 1900.

In Daniël hoofdstuk tien en hoofdstuk negen geeft Gabriël aan Daniël de uitleg van de uiterlijke en innerlijke profetische gezichten, en Daniëls eerste verklaring in vers één van hoofdstuk tien is dat hij inzicht had in beide gezichten, voorgesteld als de „zaak” en het „gezicht”. Hij ontving dat inzicht aan het einde van eenentwintig dagen waarin hij in rouw was geweest. Die eenentwintig dagen werden besloten met de komst van Michaël, de aartsengel. Het getal tweehonderdtwintig en het getal tweeëntwintig, dat een tiende of tiende deel van tweehonderdtwintig is, is een symbool voor de verbinding van Goddelijkheid met menselijkheid, en het was op de tweeëntwintigste dag dat Daniël werd veranderd naar het beeld van Christus.

Ik at geen smakelijk brood, ook kwam er geen vlees noch wijn in mijn mond, en ik zalfde mij in het geheel niet, totdat drie volle weken vervuld waren. En op de vierentwintigste dag van de eerste maand, toen ik mij bevond aan de oever van de grote rivier, dat is de Hiddekel, hief ik mijn ogen op en zag, en zie, een man, bekleed met linnen, wiens lendenen omgord waren met fijn goud van Ufaz. Daniël 10:3–5.

Daniël vertegenwoordigt Gods volk van de laatste dagen dat door Gods profetische Woord heeft erkend dat het verstrooid is, en dat over zijn verstrooide toestand treurt en naar licht zoekt. Hun verstrooide toestand wordt uitgebeeld als een vallei van dorre doodsbeenderen in Ezechiël hoofdstuk zevenendertig. De beenderen zijn dood en zij zijn verstrooid, maar zij worden aangeduid als het huis van Israël. Het huis van Israël van de laatste dagen zijn de honderd vierenveertigduizend. Zij zijn verstrooid, juist zoals Daniël uit de boeken van Jeremia en Mozes heeft begrepen. In Ezechiël duidt het dood-zijn erop dat zij hun toestand erkennen.

Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis van Israël; zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze hoop is vergaan; wij zijn afgesneden, ieder van ons. Ezechiël 37:11.

Het huis van Israël, dat de beenderen zijn, verkondigt dat zij „van onze delen zijn afgesneden”. Zij hebben hun verstrooide toestand erkend. Het huis van Israël van de laatste dagen vervult de gelijkenis van de tien maagden tot op de letter, en in de Milleritische geschiedenis werd de vervulling van de erkenning dat zij van hun delen waren afgesneden, zichtbaar toen de wijze maagden gingen begrijpen dat zij zich in de vertoeftijd bevonden, en ook dat de vertoeftijd een specifieke periode van de gelijkenis was. Degenen in Ezechiël die hun verstrooide toestand erkennen, zijn degenen die na de eerste teleurstelling erkenden dat zij zich in de vertoeftijd bevonden.

Zowel Ezechiëls beenderen als de wijzen uit de gelijkenis van de tien maagden worden uitgebeeld door Daniëls rouw gedurende de eenentwintig dagen. Na de eenentwintig dagen, op de tweeëntwintigste dag, daalde Michaël neer, en aan Daniël werd een visioen van de verheerlijkte Christus gegeven dat Daniël veranderde naar het beeld van Christus. Ook de wijze maagden en de

dode beenderen moeten door de verandering heen gaan die door het spiegelvisioen tot stand wordt gebracht.

Daniël, Ezechiëls dode beenderen en de wijze maagden uit de Milleritische geschiedenis stemmen alle overeen met de twee getuigen die in Openbaring hoofdstuk elf worden gedood. Mozes en Elia werden gedood, maar zij zouden aan het einde van drie en een halve symbolische dagen worden opgewekt. Mozes werd opgewekt door Michaël, zoals geïdentificeerd in het boek Judas.

Maar Michaël, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel in twist was en met hem redetwistte over het lichaam van Mozes, geen smadelijk oordeel tegen hem uit te brengen, maar zei: De Heere bestraffe u. Judas 1:9.

In Daniël hoofdstuk tien ontvangt Daniël het spiegelvisioen wanneer Michaël neerdaalt na de eenentwintig dagen van rouw. Het is de stem van Michaël die de doden opwekt.

Want de Heere Zelf zal uit de hemel neerdalen met een geroep, met de stem van de aartsengel en met de bazuin Gods; en de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. 1 Thessalonicenzen 4:16.

Daniël hoofdstuk tien duidt de overgang aan van de Laodicese beweging van de derde engel naar de Filadelfische beweging van de derde engel. Het stemt overeen met de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf, de dorre beenderen van Ezechiël hoofdstuk zevenendertig, de wijze maagden in de gelijkenis van de tien maagden, en de Millerieten die de gelijkenis vervulden. Gabriël gaf de uitleg van het grote spiegelvisioen, terwijl hij het werk van uitleg voltooide dat hij in hoofdstuk negen was begonnen. De uitleg werd tot stand gebracht doordat Gabriël de profetische geschiedenis aanwees die in hoofdstuk elf wordt gevonden en die in werkelijkheid doorloopt tot in de eerste drie verzen van hoofdstuk twaalf. Vervolgens wordt Daniël in vers vier van hoofdstuk twaalf opgedragen zijn boek te verzegelen.

In Daniël hoofdstuk tien vertegenwoordigt Daniël, “regel op regel”, Gods volk van de laatste dagen, dat in Daniël hoofdstuk twee eveneens wordt voorgesteld als ernstig zoekend — onder bedreiging van de dood — om de uiterlijke profetische boodschap te verstaan die wordt uitgebeeld door Nebukadnezars geheime beeld van beesten. Hij tracht ook het visioen van de innerlijke profetische boodschap te verstaan, voorgesteld door de tweeduizend driehonderd dagen. Na de eenentwintig symbolische dagen van rouw in hoofdstuk tien wordt hij ten slotte voorgesteld als iemand die beide openbaringen begrijpt. Zijn begrip wordt tot stand gebracht wanneer de aartsengel neerdaalt en hij driemaal wordt aangeraakt.

Zijn ervaring met Michaël, het visioen van Michaël dat hij alleen ziet, bereidt hem erop voor de volledige uitleg te ontvangen van zowel de innerlijke als de uiterlijke visioenen van de profetie. Die ervaring wordt, regel op regel, op zeer gedetailleerde wijze uiteengezet wanneer zij wordt samengevoegd met Ezechiël hoofdstuk zevenendertig, Openbaring hoofdstuk elf en Jesaja hoofdstuk zes. Het vers in hoofdstuk elf waarin Gabriël de twee visioenen samenbrengt, is vers tien, want daar trekt de koning van het noorden op tot aan de vesting, maar niet verder. De vesting is in het vers de natie, of de hoofdstad, of de koning van Egypte, zoals door Jesaja in hoofdstuk

zeven gedefinieerd.

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin; en binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm verbrijzeld worden, zodat het geen volk meer zal zijn. En het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remalia. Indien gij niet gelooft, voorwaar, dan zult gij niet bevestigd worden. Jesaja 7:8, 9.

In vers tien van hoofdstuk elf van Daniël trekt de koning van het noorden op tot aan de grens van Egypte, en het vers definieert die als de „vesting” van Egypte (de koning van het zuiden). Van vers tien kan worden aangetoond dat het het jaar 1989 voorstelt, toen de Sovjet-Unie werd weggevaagd door het pausdom en zijn proxyleger, de Verenigde Staten. Het was de eerste van drie proxyoorlogen, die uiteindelijk bij de derde proxyoorlog (Panium) uitmondt in de Derde Wereldoorlog. De tweede proxyoorlog wordt voorgesteld door de verzen elf en twaalf, en vindt nu plaats in Oekraïne, waar Rusland de koning van het zuiden vertegenwoordigt, evenals de Sovjet-Unie de koning van het zuiden vertegenwoordigde in haar nederlaag in 1989.

Ik heb in het verleden de uitdrukking „koude oorlog” gebruikt om het onderscheid te maken tussen deze drie proxy-oorlogen en wereldoorlogen. In Oekraïne vindt daadwerkelijk echte oorlogvoering plaats, dus het is in feite geen koude oorlog, maar wel een proxy-oorlog tussen het pausdom en zijn bondgenoten enerzijds en Rusland anderzijds. Maar er zal een derde wereldoorlog komen, waarin vrijwel iedere natie als een doelwit zal worden beschouwd.

Och, dat Gods volk besef had van de dreigende verwoesting van duizenden steden, die nu bijna aan afgoderij zijn prijsgegeven!...

„De overtreding heeft haar grens bijna bereikt. Verwarring vervult de wereld, en een grote verschrikking zal weldra over de mensen komen. Het einde is zeer nabij. Wij die de waarheid kennen, behoren ons voor te bereiden op hetgeen weldra als een allesoverweldigende verrassing over de wereld zal losbreken.” Review and Herald, 10 september 1903.

In de verzen elf en twaalf zal Rusland, de koning van het zuiden, het proxyleger van het pausdom verslaan, vertegenwoordigd door het naziregime dat de Oekraïense oorlogsinspanning aanstuurt en dat wordt gesteund door het vorige proxyleger van het pausdom, de Verenigde Staten. In de Tweede Wereldoorlog was het proxyleger van het pausdom, de koning van het noorden, tegen het communistische Rusland het naziregime van Duitsland, en dat proxyleger verloor, evenals het in de nabije toekomst opnieuw in Oekraïne zal verliezen.

De derde proxyoorlog wordt voorgesteld in de verzen dertien tot en met vijftien en werd in de oude geschiedenis vervuld door de slag bij Panium. De derde proxyoorlog zal worden uitgevoerd door de Verenigde Staten, het proxyleger van het pausdom, en de koning van het noorden zal in die strijd over het atheïsme zegevieren, zoals hij deed in de eerste proxyoorlog (koude oorlog). In de eerste en de derde proxyoorlog verslaat de koning van het noorden — het pausdom — de koning van het zuiden (de Sovjet-Unie), en vervolgens verslaat hij de Verenigde Naties. Zijn proxyleger in die twee veldslagen was, en zal opnieuw zijn, de Verenigde Staten.

Na de overwinning van Poetin in Oekraïne zal Trump herkozen worden als de achtste president, dat wil zeggen van de zeven presidenten die in de Verenigde Staten hebben geregeerd sinds de eerste proxyoorlog (Koude Oorlog) in 1989 werd vervuld, hetgeen de tijd van het einde was voor de hervormingsbeweging van de derde engel. Trump vertegenwoordigt de Republikeinse hoorn op het beest uit de aarde, en hij ontving in 2020 een dodelijke wond uit de handen van het beest van het „woke” atheïsme, ter vervulling van de twee getuigen van hoofdstuk elf van de Openbaring die op de straat werden gedood.

Future for America vertegenwoordigt de ware protestantse hoorn gedurende dezelfde geschiedenis, en in 2020 ontving Future for America een dodelijke wond uit de hand van het beest van het „woke” atheïsme. In 2023, tweeëntwintig jaar na 2001, daalde Michaël neer om het proces te beginnen dat door Ezechiël, Johannes, Daniël en Jesaja wordt voorgesteld, namelijk de opwekking van een machtig leger dat als banier zal worden opgeheven bij de spoedig komende zondagswet.

In 1856 ging de Filadelfische Milleritische beweging over in de Laodiceïsche Milleritische beweging, en zij verwierp daar en toen de toegenomen kennis van de zeven tijden, om vervolgens in 1863 haar opstand volledig te voltooien. De Millerieten gingen over van de toestand die door de zesde gemeente van Filadelfia wordt voorgesteld naar de ervaring van de zevende gemeente, en dat keerpunt komt overeen met de geschiedenis van 2023, wanneer de Laodiceïsche beweging van Future for America overgaat van de ervaring van de zevende gemeente terug naar de ervaring van de zesde gemeente van Filadelfia. In deze profetische toepassing wordt de ware protestantse hoorn, evenals de Republikeinse hoorn, de achtste, die uit de zeven was.

De sleutel om te erkennen dat de Oekraïense oorlog de tweede proxyoorlog is, ligt in de „vesting” van vers tien en vers zeven. In vers zeven, dat voorstelde dat het pausdom in 1798 zijn dodelijke wond ontving, drong de koning van het zuiden binnen in de „vesting” van de koning van het noorden, en dit werd vervuld doordat Napoleons generaal het Vaticaan binnenging en de paus gevangen nam. De koning van het zuiden was de vesting binnengegaan. In vers tien veegde de koning van het noorden, die het pausdom en zijn proxyleger, de Verenigde Staten, voorstelt, de structuur van de Sovjet-Unie weg, maar hij liet de „vesting” overeind staan. De „vesting” was het hoofd, de hoofdstad — het was Rusland.

Maar het „hoofd”, of de vesting, kan slechts op grond van twee of drie getuigen worden vastgesteld door gebruik te maken van Jesaja hoofdstuk zeven, verzen zeven en acht. Jesaja zeven, verzen acht en negen, vormde het voornaamste aanknopingspunt voor Hiram Edsons reeks artikelen over de „zeven tijden” die in 1856 werden gepubliceerd. De twee verzen die vaststellen dat Rusland de vesting is die in de huidige Oekraïense oorlog de overhand heeft, zijn tevens de twee verzen die het beginpunt vaststellen voor beide „zeven tijden”, tegen de noordelijke en de zuidelijke koninkrijken van Israël. Vers tien van hoofdstuk elf identificeert het uitwendige gezicht, waarvan Zuster White leert dat het is gebaseerd op de opkomst en de ondergang van koninkrijken.

„Uit de opkomst en ondergang van naties, zoals die duidelijk worden uiteengezet in de boeken Daniël en Openbaring, moeten wij leren hoe waardeloos louter uiterlijke en wereldse heerlijkheid is. Babylon, met al zijn macht en pracht, zoals onze wereld sindsdien nooit meer

heeft aanschouwd,—macht en pracht die de mensen van die dagen zo bestendig en duurzaam toeschenen,—hoe volkomen is het verdwenen! Als ‘een bloem van het gras’ is het vergaan. Jakobus 1:10. Zo verging het Medo-Perzische rijk, en de rijken van Griekenland en Rome. En zo vergaat alles wat God niet tot grondslag heeft. Alleen datgene wat verbonden is met Zijn voornemen en Zijn karakter tot uitdrukking brengt, kan standhouden. Zijn beginselen zijn de enige bestendige dingen die onze wereld kent.” Prophets and Kings, 548.

De drie proxy-oorlogen worden „duidelijk uiteengezet in de boeken Daniël en de Openbaring”, en de sleutel tot deze waarheid is de „vesting” van vers tien van Daniël elf. Maar vers tien behandelt ook het innerlijke visioen, want het beginpunt van beide perioden van „zeven tijden” wordt eveneens aangeduid in Jesaja hoofdstuk zeven, verzen acht en negen. Het uiterlijke en het innerlijke kunnen niet van elkaar worden gescheiden, en de twee perioden van tweeduizend vijfhonderdtwintig jaar zijn tevens Ezechiëls twee stokken, die, wanneer zij samengevoegd worden, de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend voorstellen, hetgeen de vereniging van goddelijkheid met menselijkheid is.

Daniels ervaring met het causatieve visioen van „marah” vertegenwoordigt de profetische lijn waarin Michaël neerdaalt en Zijn volk van de laatste dagen opwekt. Die opstanding vertegenwoordigt de stappen die Christus volbrengt om Zijn goddelijkheid te verenigen met de menselijkheid van Zijn volk in de laatste dagen. Dit wordt tot stand gebracht door de vereniging van de goddelijke geest met de menselijke geest, zodat zij één van geest zijn, en het wordt volbracht in de troonzaal, in het Allerheiligste, dat de „vesting” is die zuster White aanduidt als de „citadel” (vesting) van de ziel.

In de troonzaal ontvangt Gods volk van de laatste dagen de gezindheid van Christus en wordt het vervolgens met Christus gezet in de hemelse gewesten. De hemelse plaats waar Christus gezeten is, is de vesting, of het hoofd van de tempel. De lichaamstempel heeft een lagere natuur, namelijk het vlees, of het lichaam. Hij heeft ook een hogere natuur, namelijk het verstand. In vers tien van Daniël hoofdstuk elf markeert de sleutel die de vesting van het uiterlijke visioen aanduidt, ook de vesting van het innerlijke visioen, en daarmee identificeert zij de geschiedenis waarin de horens van het Republikeinisme en van het Protestantisme overgaan in het beeld van het beest (Republikeinisme), of het beeld van God (waar Protestantisme). Beide horens worden dan de achtste, die uit de zeven is.

De ware hoorn van het protestantisme is dan de Filadelfische hoorn, die Ezechiëls machtige leger is, en Jesaja’s banier die wordt opgeheven in de strijd tegen het beeld van het beest, eerst in de Verenigde Staten en daarna in de wereld. Daniël elf, vers tien, identificeert het punt in de heilige geschiedenis waarop het samenvoegen van de stokken begint. De oorlog in Oekraïne begon in 2014, maar het was pas in 2022 dat Rusland begon Oekraïne binnen te vallen. In 2023, tweeëntwintig jaar na 2001, begon Michaël Zijn werk van het opwekken van hen die hun eerste teleurstelling hadden ervaren in vervulling van de gelijkenis van de tien maagden in 2020. Eerst verwekte Hij een „stem”, die nu roept in de woestijn. In juli 2023 begon die stem te roepen, en het was dezelfde stem die werd verwekt aan het begin van de hervormingsbeweging van de derde engel in 1989, want Jezus illustreert altijd het einde door middel van het begin.

De „stem” die roept in de woestijn begon te klinken door Openbaring hoofdstuk één voor te stellen, waar de vereniging van Godheid met menselijkheid wordt voorgesteld als de Openbaring van Jezus Christus, een openbaring die wordt ontsloten vlak voordat de genadetijd sluit. Daniël onderging die openbaring in hoofdstuk tien, met het „causatieve” visioen. De vereniging van Godheid met menselijkheid in de eerste verzen van Openbaring vertegenwoordigt, op grond van de regel van de eerste vermelding, de allerbelangrijkste waarheid. De vereniging van Godheid met menselijkheid, die de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend is, wordt tot stand gebracht door het Woord van God. Dat Woord wordt van de Vader aan de Zoon gegeven, Die het aan Zijn engel geeft, die vervolgens de boodschap aan een menselijke vertegenwoordiger geeft. De eerste twee stappen worden vertegenwoordigd door de Godheid. Deze twee stappen bezitten het onderscheid dat de tweede stap van de godheid de Godheid vertegenwoordigt die alle dingen geschapen heeft. De volgende twee stappen worden vertegenwoordigd door Gods schepselen. De eerste stap is een niet-gevallen engel, en de tweede manifestatie van Gods schepping was degene aan wie de macht was gegeven om te herscheppen naar zijn eigen aard. Die vierde stap, die de mensheid vertegenwoordigt, moest vervolgens de boodschap nemen en haar aan de gemeenten zenden, opdat de gemeenten die dingen zouden „lezen en horen” die daarin geschreven waren.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

De Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen wat weldra geschieden moet; en Hij heeft haar door zijn engel gezonden en te kennen gegeven aan zijn dienstknecht Johannes; deze heeft getuigenis afgelegd van het woord van God, en van het getuigenis van Jezus Christus, en van al wat hij gezien heeft. Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren wat daarin geschreven staat; want de tijd is nabij. Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem die is en die was en die komt; en van de zeven Geesten die voor zijn troon zijn; en van Jezus Christus, die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste van de koningen der aarde. Hem, die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in zijn eigen bloed, en ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de heerschappij tot in alle eeuwigheid. Amen. Zie, Hij komt met de wolken; en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen. Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde, zegt de Heere, die is en die was en die komt, de Almachtige. Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking, en in het Koninkrijk en de volharding van Jezus Christus, was op het eiland dat Patmos genoemd wordt, om het woord van God en om het getuigenis van Jezus Christus. Ik was in de Geest op de dag des Heeren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en: Wat gij ziet, schrijf in een boek en zend het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: aan Efeze, en aan Smyrna, en aan Pergamus, en aan Thyatira, en aan Sardis, en aan Filadelfia, en aan Laodicea. Openbaring 1:1–11.